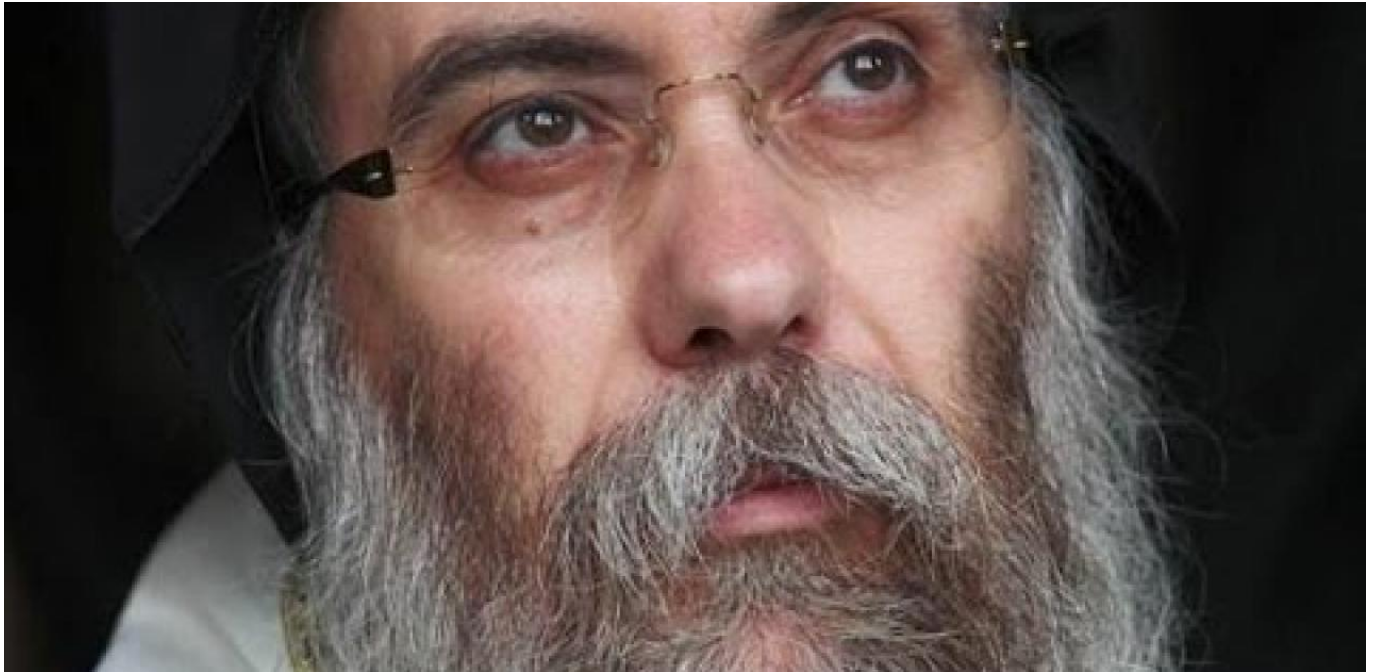

“Η απόδειξη για την Ανάσταση είναι η ζωή εκείνων που ομολογούν την Ανάσταση”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Κισάμου και Σελίνου

“Ας μην επιτρέπουμε, λοιπόν, καμιά θλίψη, καμιά απογοήτευση, καμιά αποτυχία και αστοχία, καμιά δυσκολία της ζωής, να μας στερεί αυτή την εσωτερική πνευματική χαρά και γαλήνη. Την «εσωτερική γλυκειά αναστάτωση», κατά τον Όσιο Παΐσιο τον Αγιορείτη. Στις δοκιμασίες της ζωής να σκιρτούμε από χαρά, αφήνοντας πίσω μας το χάος, από το οποίο μας πέρασε ο Αναστάς Κύριος, καθώς η μεγαλύτερη απόδειξη για την Ανάσταση του Χριστού είναι η «αναστημένη» ζωή εκείνων που ομολογούν την Ανάσταση” αναφέρει μεταξύ άλλων ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κισάμου και Σελίνου κ. Αμφιλόχιος στην Εγκύκλιό του για το Άγιο Πάσχα.

Διαβάστε την Εγκύκλιο του Σεβασμιωτάτου:

Άδελφοί μου,

Μουδιασμένος καί πάλι ὁ κόσμος ὅλος, ἡ ἀνθρωπότητα στό σύνολό της, ἀπό τήν λοιμική νόσο τῶν καιρῶν μας πού ἐπιμένει νά ἀνατρέπει προγραμματισμούς καί σχεδιασμούς, νά ἀπειλεῖ τήν ἀνθρώπινη ζωή, νά γκρεμίζει ἀνθρώπινες παντοδυναμίες, νά ἰσοπεδώνει οἰκονομίες καί νά ἀπογυμνώνει τά εἶδωλα τοῦ αἰῶνος τούτου· μουδιασμένη, φοβισμένη καί, ἐν πολλοῖς, τρομοκρατημένη ἡ ἀνθρωπότητα, καλεῖται νά ἐορτάσει, νά ζήσει, τό μοναδικό μυστήριο τῆς Ἀνάστασης τοῦ Χριστοῦ. Νά βιώσει τό μέγα μυστήριο τῆς ἀπαρχῆς τῆς νέας ζωῆς, τῆς «καινῆς κτίσεως».

Αὕτη τή νέα ζωή καί ἀρχή στήν ἀνθρώπινη ἱστορία καί τόν κόσμο πού χάραξε ἡ Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ, διαλαλεῖ ἡ Ἁγία μας Ἐκκλησία ἐτοῦτο τό Πάσχα ὅπως καί κάθε Πάσχα. Ὅχι ὡς ἕνα ἔθιμο καί μιά συνήθεια πού ἐπαναλαμβάνεται κατ' ἔτος, ἀλλά ὡς αὐγή «μυστικῆς ἡμέρας», ὡς τήν ἀπαρχή δηλαδή τῆς ζωῆς ἐκείνης πού διαλύει τά σκοτάδια, τούς φόβους, τίς ἀνασφάλειες καί τίς ἀβεβαιότητες τῆς ζωῆς, ὀδηγώντας μας στήν Ἀνέσπερη Βασιλεία τοῦ Θεοῦ· πού μεταγγίζει «μυστικῶ τῷ τρόπῳ» τήν «ὄντως ζωή» καί τό «περισσόν τῆς ζωῆς». Γιατί ὁ Χριστός δέν μᾶς προσέφερε ἀπλά κάτι πού εἶχε. Μᾶς χαρίζει τόν ἴδιο Του τόν ἑαυτό. Εἶναι «ὁ προσφέρων καί προσφερόμενος».

Τή μυστική αὕτη χαρά στή ζωή μας, τή χαρά ὅτι ὁ Χριστός μέ τήν Ἀνάστασή Του ἔγινε «πρωτότοκος ἐκ τῶν νεκρῶν» (Κολ. α', 18), ἡ «ἀπαρχή τῶν κεκοιμημένων» (Α' Κορ. ιε', 20), χαρίζοντας νέα ζωή στόν ἄνθρωπο· τήν ἀνεκλάλητη χαρά, πού γεμίζει τίς καρδιές μέ ἐλπίδα, δύναμη, φῶς καί εἰρήνη, νοσηματοδοτώντας τή ζωή καί κάνοντας ὁρατή καί βέβαιη τήν προοπτική τῆς «ἄλλης βιωτῆς, τῆς αἰωνίου». Αὕτη τήν ὁμορφιά καί βεβαιότητα καλούμεθα νά ζήσουμε ὅχι μόνο τήν λαμπρόφορο ἡμέρα τῆς Ἀνάστασεως, ἀλλά καί κάθε μέρα, κάθε ὥρα καί στιγμή τῆς ζωῆς μας.

Ὅμως, ἀδελφοί, πόσο εὐκολο εἶναι στούς καιρούς μας νά νιώσει ὁ σημερινός ἄνθρωπος τήν ἐσωτερική αὕτη χαρά καί εἰρήνη; Τήν ὁμορφιά, τήν γλυκύτητα καί τήν γαλήνη πού χαρίζει ἡ Θεϊκή παρουσία στίς ταπεινές ψυχές καί καρδιές; Πόσο δεκτικός εἶναι σήμερα ὁ ἄνθρωπος στήν Θεϊκή χάρη καί τό ἄπειρο ἔλεός Του;

Μέσα σ' όλο αυτό τόν καταιγισμό τών προκλήσεων, τών έξελίξεων καί άνατροπών, όπου θεμελιώδεις άξίες καί ιδανικά άνατρέπονται, σύμβολα άπαξιώνονται, ιερά καί όσια συγκρίνονται μέ όμοιά τους· σέ έναν κόσμο πεποιηθήσεων καί άντιλήψεων ξένων πρός τήν άυτοσυνειδησία καί τίς παραδόσεις του Γένους· σέ μία έποχή πού, όπως εύστοχα σημειώνει σύγχρονος διανοούμενος, έμεΐς άναζητούμε μόνο ό,τι μάς κάνει όμοιους μέ αυτό πού είναι έξω από έμάς καί όχι μέ τόν έαυτό μας, άρνούμενοι τήν ταυτότητα μας.

Μέσα σέ όλη αυτή τήν σύγχρονη βαβυλωνία πόσο καί πόσοι από έμάς, αλήθεια, άνοίγουμε τήν καρδιά μας στήν Θεϊκή πρόσκληση: «Έρχου καί ίδε»; Πόσοι νιώθουμε ότι είμαστε παιδιά του Άναστημένου Θεού;

Μας παραγγέλλει ό Όσιος Πορφύριος ό Καυσοκαλυβίτης:

«Ό Χριστός μέ τήν Άνάστασή Του δέν μάς πέρασε άπέναντι από ένα ποτάμι, από ένα ρήγμα γής, από μία διώρυγα, από μία λίμνη ή από τήν Έρυθρά θάλασσα. Μας πέρασε άπέναντι από ένα χάος, από μία άβυσσο, πού ήταν άδύνατο νά τήν περάσει ό άνθρωπος μόνος. Αΐωνες περίμενε ό κόσμος αυτό τό Πάσχα, αυτό τό πέραςμα. Ό Χριστός μάς πέρασε από τόν θάνατο στή ζωή. Γι' αυτό σήμερα "θανάτου έορτάζομεν νέκρωσιν, άδου τήν καθαίρεσιν". Χάθηκε ό θάνατος. Τό κατάλαβες; Σήμερα γιορτάζουμε τήν «άπαρχή» τής "άλλης βιοτής", τής αιωνίου· τής ζωής κοντά Του. [...] Τώρα δέν ύπάρχει χάος, θάνατος, νέκρωση, Άδης. Τώρα όλα είναι χαρά, χάρις στήν Άνάσταση του Χριστού μας. Άναστήθηκε μαζί Του ή ανθρώπινη φύση.

Τώρα μπορούμε κι έμεΐς νά άναστηθοΰμε, νά ζήσουμε αιώνια κοντά Του... Τί εύτυχία ή Άνάσταση! Σέ κάθε θλίψη σου, σέ κάθε άποτυχία σου, σέ κάθε πόνο σου, νά συγκεντρώνεσαι μισό λεπτό στόν έαυτό σου καί νά λές άργά - άργά αυτό τό τροπάριο.

Θά βλέπεις ότι τό μεγαλύτερο πράγμα στή ζωή σου -καί στή ζωή του κόσμου όλου- έγινε. Η Άνάσταση του Χριστού, ή σωτηρία μας. Καί θά συνειδητοποιείς ότι ή άναποδιά πού σου συμβαίνει είναι πολύ μικρή γιά νά χαλάσει τή διάθεσή σου. Σοΰ εύχομαι νά "σκιρτάς" από χαρά, κοιτάζοντας πίσω σου τό χάος από τό όποΐο μάς πέρασε ό Άναστάς Κύριος, «ό μόνος εύλογητός τών Πατέρων». Ψάλλε τώρα καί τό "Χριστός Άνέστη»!

Άδελφοί μου,

Άς μήν επιτρέπουμε, λοιπόν, καμιά θλίψη, καμιά άπογοήτευση, καμιά άποτυχία καί άστοχία, καμιά δυσκολία τής ζωής, νά μάς στερεί αυτή τήν έσωτερική πνευματική

χαρά καί γαλήνη. Τήν «έσωτερική γλυκειά αναστάτωση», κατά τόν Όσιο Παΐσιο τόν Άγιορείτη. Στίς δοκιμασίες τῆς ζωῆς νά σκιρτοῦμε ἀπό χαρά, ἀφήνοντας πίσω μας τό χάος, ἀπό τό ὁποῖο μᾶς πέρασε ὁ Ἀναστάς Κύριος, καθώς ἡ μεγαλύτερη ἀπόδειξη γιά τήν Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ εἶναι ἡ «ἀναστημένη» ζωή ἐκείνων πού ὁμολογοῦν τήν Ἀνάσταση.

Ταπεινά καί καρδιακά εὔχομαι αὐτή τήν ἀναστάσιμη ἐμπειρία καί χαρά νά γευόμαστε καί νά ζοῦμε ὅλοι μας, ὅχι ὡς μιά ψευδαίσθηση ἢ αὐταπάτη, ἀλλά ὡς τήν μόνη ἀλήθεια καί βεβαιότητα τῆς ζωῆς. Τό μόνο λυτρωτικό διέξοδο στά πολλαπλά ἀδιέξοδά του βίου καί τῆς καθημερινότητάς μας. Ἄς ἀγωνιστοῦμε νά μεταμορφώσουμε τή ζωή μας ὅλη σέ ἓνα ἀέναο, διαρκές: ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ!

Μετ' εὐχῶν καί πολλῆς τῆς ἐν Κυρίῳ Ἀναστάντι ἀγάπης,

† Ό Κισάμου & Σελίνου
ΑΜΦΙΛΟΧΙΟΣ